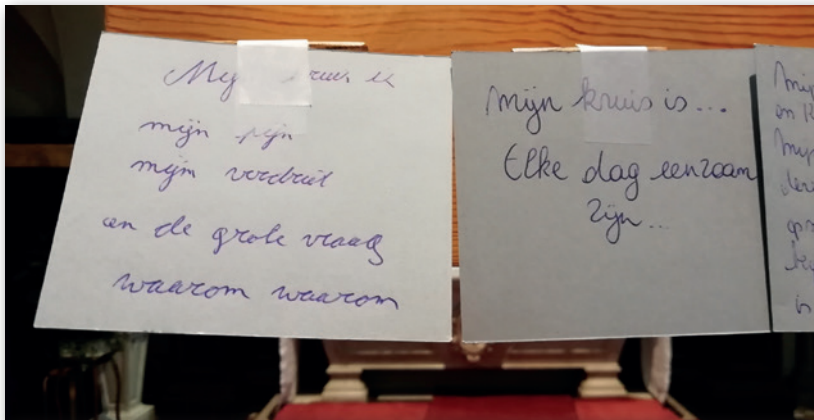

PASTORALE INSPIRATIE VEERTIGDAGENTIJD

Van een dof, grijs kruis naar een feestelijk en verlicht kruis

GEERT VANACKER EN ANNELEEN DECOENE

Ieder jaar bieden wij patiënten die dat wensen de kans een verzorgde aswoensdagviering bij te wonen, evenals een eigentijdse Goede Vrijdagbezinning. Wij proberen de mensen die hier verblijven daarbij ook persoonlijk te betrekken. Zo kreeg iedereen vorig jaar de kans op een grijs kaartje neer te schrijven wat het kruis voor hem/haar persoonlijk betekent. Die kaartjes werden dan voor de dienst aan een groot houten kruis dat vooraan in de kapel stond opgehangen. Bij aanvang stond een donker, 'grijs' kruis, dat vol hing met het lijden van de patiënten.

Bij wijze van kruishulde kon iedereen om beurt naar voren komen. De eersten trokken de grijze kaartjes af, symbool voor: 'wij dragen elkaars lijden'. De laatsten staken theelichtjes aan die zij op de dwarsbalkjes van het kruis plaatsten. Zo werd het doffe, grijze kruis geleidelijk een feestelijk, verlicht kruis. Als wij elkaars lijden dragen, wordt het 'lichter' (zowel letterlijk als figuurlijk) en uiteraard zit in het verlichte kruis ook al een verwijzing naar het feest van het paasgebeuren.

Met Pasen hebben wij sinds een aantal jaar geen dienst meer, omdat we geen priester meer in huis hebben, maar ook omdat veel patiënten die dag thuis en/of bij hun familie doorbrengen.

Los van het liturgische luik steunen wij in de veertigdagentijd ook elk jaar een project voor het goede doel met tal van activiteiten. Terwijl het vroeger projecten van Broederlijk Delen waren, kiezen wij sinds een aantal jaar bewust voor projecten die een link hebben met een personeelslid, om zo het personeel meer bij de acties te betrekken. Voor de organisatie en coördinatie van deze campagne kunnen wij beroep doen op een enthousiaste werkgroep van een tiental personeelsleden van diverse diensten en teams.

Verblijf in trappistenklooster West-Vleteren

KLAAS NOLLET

De vastenperiode is bij uitstek een tijd om te bezinnen, dichter bij jezelf te komen dan je misschien zou willen en daar dan de vruchten van te plukken. We snakken allemaal naar stilte, maar hebben het er tegelijk ook moeilijk mee. Rust en het – al dan niet onbewuste – gevoel een houvast te hebben, zijn minder dan vroeger aanwezig in dagelijks leven en werk.

De jongeren en volwassenen die in Sint-Idesbald in Roeselare verblijven hebben dikwijls veel nood aan structuren en mensen waarop ze kunnen terugvallen. Velen hebben die houvast op belangrijke periodes in hun leven moeten missen. Tijdens de vasten kies ik er daarom voor om de mogelijkheid te bieden aan één iemand om 24 uur door te brengen in het gastenverblijf van het trappistenklooster in West-Vleteren. Daar kan een straks schema houvast bieden, maar tegelijkertijd ook veel vrijheid. De vrije tijd is er dan om met de Stilte om te gaan, in zichzelf te keren, uit te wisselen en er rijker weer uit te komen. Door het intensieve karakter van de beleving en de doelgroep gaat het hier om een een-op-eenactiviteit.

Tijdens het verblijf kunnen we ook een gesprek voeren met de gastenbroeder en een film kijken over het klooster. Ik wil hiermee een radicaal ander perspectief bieden op de werkelijkheid dan de deelnemer gewend is. Zo bied ik hem of haar een alternatief stukje houvast aan, een aanvulling op hun begeleiding.

Waarvoor haal ik mijn handen uit mijn zakken... om een beetje verschil te maken in de vastentijd? Klas 5S niet cliil

Mentimeter

40 acties tijdens de veertigdagentijd

KAREN DE WULF

In het Margareta-Maria-Instituut in Kortemark brengen we de veertigdagentijd op een laagdrempelige manier aan. Vroeger was er een viering in grote groep, maar sinds een aantal jaar kiezen we voor een viering in de eigen klasgroep. Het creëert een andere dynamiek en sfeer: als leraar kan je de leerlingen persoonlijker raken en stimuleren. We betrekken de leerlingen actief met telkens nieuwe combinaties van eigentijdse muziek, sprekende filmfragmenten, mooie beelden en interactie. Zinnvolle bindteksten vormen de rode draad tussen die verschillende elementen.

Weinig leerlingen weten wat vasten betekent of welke dagen in de Goede Week vallen. We informeren hierover via een Kahoot (digitale meerkeuzequiz waarop de leerlingen met hun smartphone kunnen antwoorden), een woordpuzzel of een fragment uit het nieuws (zoals over Aswoensdag). Zo moedigen we de leerlingen aan om te bezinnen bij de manier waarop we leven. De boodschap die we hierbij proberen mee te geven is dat je op je eentje wel een grote invloed kan hebben. Een klein gebaar voor één persoon maakt al een groot verschil.

Sinds drie jaar dagen we elke leerling ook uit om tijdens de veertigdagentijd met de hele klas of individueel 40 kleine acties te doen. Het zijn geen grootse dingen, maar juist heel kleine stappen die wel een wereld van verschil maken. Het is de bedoeling om mensen blij te maken, een lach op iemands gezicht te toveren en wat magie te brengen. Door die laagdrempelige acties ondervinden leerlingen dat het op een heel eenvoudige manier kan. Het is heel leuk en je krijgt er ook nog eens een fijn gevoel van wanneer je 'zomaar' iets doet wat ook de ander ten goede komt. Elke klas kan een hartje inkleuren nadat ze een opdracht hebben volbracht.

Naast het klassikale bezinningsmoment en de acties mailen we op Aswoensdag naar alle personeelsleden en de directie om de betekenis van die dag uit te leggen. Voor veel collega's is Aswoensdag namelijk eerder een 'gewone vakantiedag' dan een betekenisvolle dag. We maken van de gelegenheid gebruik om onze acties van dat jaar uit de doeken te doen.

Met die kleine initiatieven nodigen we de leerlingen én collega's uit om even halt te houden bij deze bijzondere periode. En we hopen dat juist in de aandacht voor het kleine en het laagdrempelige een zaadje geplant wordt dat verder kan groeien bij wie er ruimte en licht aan geeft.

'Kleurrijk verzet' tegen de vernietiging van de natuur

ELISABETH HAGYMASI

De leerlingen van opleidingsvormen 1 en 2 en leraren uit 'De Rozenkrans' in Oostduinkerke (BUSO) ontwierpen in maart 2019 een groepskunstwerk ter gelegenheid van de Broederlijk Delenwerking op school. Het thema was een oproep van de Guatemalteekse kunstenaar Guillermo Santillana: 'Kleurrijk verzet tegen de vernietiging van de natuur'.

Met dit kunstwerk won 'De Rozenkrans' de uitdaging van de kunstenaar. Inhoudelijk gaat het werk over drie belangrijke elementen: de wereld, een machteloos maar moedig meisje én hoop. Overal om ons heen zien we vervuiling en vernieling van de natuur. Het meisje staat symbool voor onschuldige, kwetsbare mensen die lijden onder de vele vormen van vernieling. Toch blijft het meisje de aarde moedig en hoopvol op haar hoofd dragen. Zij, en ook wij, geven niet op, we geloven nog steeds in een betere toekomst. Op de gele achtergrond zien we het mooie uit de natuur. We zien ook mensen die zich bekommeren om hun medemens en zich inzetten om vernieling tegen te gaan (met bv. fietsen, windmolens, lokale groenten en fruit). Er is nog veel werk aan de winkel, maar we geven de hoop niet op. Samen zijn we sterk, het meisje staat er niet alleen voor.

Op vrijdag 22 maart 2019 huldigde de kunstenaar Guillermo het kunstwerk in. Er was wereldmuziek, er werd gedanst en leerlingen kregen de kans om hun vragen aan de kunstenaar te stellen. Het was hartverwarmend om hen samen in dialoog te zien. Van het Oostduinkerke ontwerp maakt de kunstenaar trouwens een replica voor zijn thuisland.